

Presentació del X Volum dels Dietaris de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 06/02/2008

Molt Honorable President,
Sr Joaquim Albareda
Senyors i senyores, amics i amigues

Sigueu benvinguts i benvingudes al Palau de la Generalitat i a l'acte de la presentació del 10è volum dels Dietaris de la Generalitat de Catalunya, de 1411 a 1714.

Aquest és un acte íntimament relacionat amb la Història...
M'explicaré...

Amb el 10è volum es tanca l'edició d'aquests Dietaris, que recullen uns dels períodes més extraordinaris de la Història de Catalunya: el període que va des de 1411 fins al dramàtic 1714, que significà: el final d'una oportunitat política, la supressió de les nostres llibertats i institucions i un llarg parèntesi de resistència cultural, social i política fins a la recuperació de la Generalitat Republicana; l'exili, la llarga nit de la dictadura franquista, i la recuperació de les nostres institucions el 1977, ara just fa trenta anys, amb la tornada del President Tarradellas, un moment que varem recordar ara fa uns mesos, també en aquest Palau.

És, doncs, una edició singular d'un període històric de 300 anys, extraordinari i riquíssim.

Però també és una edició històrica...

perquè és molt poc habitual que una obra tardi

13 llargs anys en culminar el camí entre el primer volum i aquest 10è, que avui presentem.

És just i imprescindible, doncs, convertir aquest acte en una solemne declaració,

de reconeixement als governs de la Generalitat que ho han fet possible,

als anteriors i aquest; i, sobre tot,

de gratitud als professionals, experts, editors, tècnics de totes les disciplines

i la llarga llista de persones que han contribuït de manera anònima o singular a aquesta fita.

Darrera de 13 llargs anys de treballs hi ha moltes hores perdudes, fosques, constants i dedicades.

Recordeu on érem fa 13 anys,

col·lectiva o personalment?

Només així podrem aproximar-nos al que ha significat aquest esforç coral i magnífic de tantes i tantes persones.

La història,

conèixer-la, estimar-la, aprendre d'ella,

és imprescindible tant per entendre el nostre passat,

com per saber interpretar el nostre present,

com, finalment, per a guanyar el nostre futur.

Plutarc, deia que un *"home sense història era un home sense ulls"*.

Afegeixo, de manera humil i respectuosa, que un poble sense història és un poble sense ulls.

10 volums, tres-cents anys, 13 anys de feina...

Quanta història i quantes històries personals i col·lectives hi ha darrera de cada pàgina, de cada mot...

Llegint aquests dietaris, que explicaven el dia a dia de la vida pública de les nostres institucions d'aleshores, no és difícil imaginar-nos i comprendre, encara més, el model de societat, el complex sistema organitzatiu i administratiu, les relacions exteriors amb la resta de nacions de l'època, i sobre tot, el fil roig de la voluntat de continuïtat, de perseverança com a país, com a comunitat nacional, que ha marcat la nostra història.

Com a Presidenta del Consell d'Administració de l'EADOP, que edita, entre d'altres publicacions, el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, no vull deixar de dir que aquests dietaris, constitueixen també, en gran mesura, el rastre documental de l'acció executiva i política del moment, com avui ho és el nostre Diari Oficial, que ara, recentment, ha saltat ja a l'era digital.

De fet, avui vivim un recuperació extraordinària dels dietaris a la nova cultura d'Internet: els blocs o bitàcoles personals ressegueixen la petjada, el pols, de la nostra societat.

Però sigui en paper, fa tres cents anys, o en suport digital ara al segle 21,

documentar, registrar, datar, explicar la nostra vida pública i institucional

no és només una actuació de l'administració,
sinó la nostra obligació com a contribució a la llarga història de Catalunya,
de la que avui som uns petits servidors en el curt període de temps,
que en termes relatius, representem.

Per això, amb humilitat i respecte,
des de la petita història d'avui,
moltes gràcies als que ens han precedit amb l'exemple i la dedicació
de servei públic.

Personalment, em sento també part d'aquesta tradició...
i, un cop més, agraeixo al President de la Generalitat que em doni
l'oportunitat d'acompanyar-lo i d'aportar un petit gra de sorra en la
nostra llarga, blanca i lluminosa platja d'Ítaca.

Moltes gràcies.